

ספר ישעיה פרק נד, יא - פרק נה, ה

(י) בפסוקים הקודמים נאמרה הנבואה המבשרת על קיבוץ הגלויות לארץ ישראל, אמנם באותו זמן עדיין תשב ציון חרבה, ועל אף שמלאה הארץ בבני ישראל השבים מארצות גלותם, הרי שעדיין ציון, שהיא כְּעֵנִיָּה סְעָרָה, לא נחמה, כיון שהיא עדיין חרבה, ואומר לה ה', הֲנִיָּה אֲנֹכִי מְרַבֵּץ בַּפּוֹךְ אֲבָנֶיךָ - האבנים שעליהם ירצו יסודות בנין ציון יהיו אבני נופך, וְיִסְדְּתֶיךָ בַּסְּפִירִים - והיסודות עצמם יהיו מאבני ספיר. (י) וְשִׁמְתִי כְּדָד שְׁמִשְׁתֶּיךָ - החלונות יהיו מאבני שהם, וְשִׁעְרֶיךָ אֲשִׁים לְאֲבָנֵי אֶקְדָּח, שזהו מין אבן יקרה, וְכָל גְּבוּלְךָ יִהְיֶה לְאֲבָנֵי חֶפֶץ, וכיון שתהיה העשירות גדולה כל כך, עד שכל בנין ציון יהיה מאבנים יקרות, תתבטל הסיבה למחלוקת בין בני האדם, הנגרמת מחמת שיש עשירים ועניים, ואילו באותו זמן כולם יהיו עשירים. [ונרמזו בזה גם האבנים הטובות שהיו בחושן, כי הנופך היא האבן של שבט יהודה, שזהו שבט המלכות, והוא יהיה המצע של היסוד. והיסוד עצמו יהיה מאבן ספיר, שזו האבן של שבט יששכר, שהוא שבט לומדי התורה, והם יהיו היסוד, ונמצא שתהיה ציון מושתתת על כתר מלכות וכתר תורה. אבן שוהם היא האבן של שבט יוסף, וזהו אות ההצלחה והעושר, וישתמשו באבן זו לחלון שדרכו נכנס אור השמש, להראות שיהיה להם שפע ברכה והצלחה, ממגד תבואות שמש. ואבן אקדח זו אבנו של שבט לוי, שהוא הממונה על העבודה במקדש, ולכן יהיו השערים מאבן זו, וכל האבנים של שאר השבטים ייקבעו בשאר המקומות, ללמד שכל השבטים יתאחדו לעבודת ה', ולא ייחצו עוד לשתי ממלכות]. (י) ומלבד זאת, לא תהיה סיבה למחלוקת מחמת דעות כוזבות והשקפות מוטעות, כפי שהיה בזמן בית המקדש השני, שהיתה מחלוקת בין החכמים לבין הצדוקים והבייתוסים, כיון שלעתיד לבוא וְכָל בְּנֵיךָ יִהְיוּ לְמוֹדֵי ה', שיקבלו את הלימוד והאמונה מה', ולא תהיה מחלוקת בדברים אלו, ועל ידי זה, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ, כי יהיו כולם בשלום זה עם זה. (י) וגם לא ייראו באותו זמן מהאויבים החיצוניים, כי בְּצִדְקָה תִּכְוֶנֶנִי - על ידי המעשים הטובים שבין אדם למקום, יהיה גמר הבנין של ציון, וְחֻקֵי מַעֲשֶׂק, והיינו מעבירות שבין אדם לחבירו, ועל ידי זה יינצלו מאויבים, בזכות ההנהגה הצדיקה בענינים שבין אדם למקום, דעי פִּי לֹא תִירָאִי מאויבים שיעשקו את ממונך, ובזכות המצוות שבין אדם למקום, וּמִמַּחֲתָה - ממי שבא להורגך לא תיראי, פִּי לֹא תִקְרַב אֵלֶיךָ. (י) הֵן גֹּזֵר גֹּזֵר - וכי יהיה מי שיתגרה בך מלחמה, אָפֶס מְאוֹתֵי - ולא יהיה הדבר מאיתי, וכיון שכל דבר נעשה מעם ה', אם כן, מִי גֵר אֶתֶךָ - מי הוא שיערב ליבו להתגרות בך מלחמה להורגך, או מי הוא שְׁעֲלֶיךָ יפול לשלול את ממונך, והלא כיון שלא נגזר הדבר מעם ה', לא יהיה מי שיוכל להזיק לך. (י) הֲנִיָּה, אֲנֹכִי הוּא שִׁבְרָתִי את הַחֶרֶשׁ עצמו, המייצר את החרב, וכן את האמצעים שעל ידם הוא נִפְחַ בְּאֵשׁ

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

פָּהֶם כדי לעשות זאת, כי מה שהאש נדלקת על ידי הנפיחה בגחלים, ומה שהברזל ניתך באש, דברים אלו הם נעשים ברצון ה' וגזירתו, ומוציא על ידי זה החרש את הכלי למעשהו, ואנכי בראתי משחית לחבל - וגם את הברזל עצמו, שהוא החומר המשחית, ברא ה'. (א) וכיון שהחומר עצמו, האדם הפועל בחומר, והתכלית של הדברים, נעשים על ידי ה', והי' אינו רוצה שיינזקו ישראל, לכן כל כלי יוצר כדי להיות מזומן עליך להורגך, לא יצלח. וכל לשון תקוים אתך למשפט, להתווכח בענייני אמונות ודעות, תרשיעי אותו, זאת נחלת עבדי ה', וצדקתם - וזהו השכר על צדקתם ומעשיהם הטובים, מאתי, נאם ה':

פרק נה (א) עתה חוזר הנביא לדברים שפתח בהם לעיל (פרק נ'), שבהם הוכיח את בני דורו על כך שאינם מאמינים לדברי נביאי האמת, והולכים אחרי נביאי השקר, ועתה ממשיך וקורא לבני דורו, הוי, כל צמא לכו למים, כי המים הם המשל לאמונות והדעות היסודיות שאין הנפש היהודית יכולה להתקיים בלעדיהם, כמו האמונה במציאות ה' ובשכר ועונש, ואשר אין לו כסף, לכו שברו ואכלו - תוכלו להשיג ללא כסף לחם לאכול, שזהו המשל למצוות שהם חובה על האדם כמו לימוד התורה והמצוות התמידיות. ובנוסף לכך, ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר, יין וחלב, שהם המשל לדברים שאינם חובה, כמו ענייני חסידות וידיעת המושכלות וכדומה, שהם כמו יין וחלב הבאים לתענוג, ואינם הכרחיים לקיום הגוף. (ב) וממשיך ומוכיח את בני דורו, למה תשקלו כסף לנביאי השקר, בלוא לחם - ולא תקבלו דבר שהוא מועיל לגוף כמו לחם, ויגיעכם - גם אם תתנו להם את כל הדברים שיגעתם בהם, בלוא לשבעה - הם יתנו לכם תמורתו דברים שאינם ראויים כלל לאכילה ולהשבעה, ובמקום זאת, שמעו שמוע אלי, לדברי ה' האמיתיים, ואכלו מאכל טוב הראוי לאכילה ולהשבעה, ותתענגו בדשון נפשכם, כמו על ידי שתיית יין וחלב. (ג) הטו אזנכם לשמוע דברי, ולכו אלי, שמעו והבינו ותקבלו את דברי, ותחי נפשכם הרעבה וצמאה לדברי אלהים חיים, ואכרתה לכם ברית עולם, לשמור לכם את חסדי דוד הנאמנים. (ד) הן עד לאומים נתתיו - הרי את דוד ואת זרעו אחריו, שעמו נכרתה הברית שהוא המשיח, והכנתיו שיהיה עד כנגד העמים, להתרות בהם שישבו אל האמונה האמיתית, וכן שיהיה נגיד ומצוה לאמים - לשפוט בעניינים שבין עם לעם. (ה) וכיון שזו תכליתו בעולם, לכן הן גוי לא תדע, תקרא אל האמונה בה', וגוי לא ידעוך, אליך ירוצו לשמוע הקולך, וקריאתך אליהם תהיה למען ה' אלהיך, שיאמינו בו, וריצתם אליך תהיה ולקדוש ישראל פי פארך - מחמת שהי' שהוא קדוש ישראל, הוא הפאר שלך, ומחמת כן כולם ירצו לסור למשמעתך:

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

076-5404360 :טל'

ת.ד. 23053 ירושלים 9123001

דוא"ר: office@2halachot.org

Daily Direct Learning via E-mail

עברית | ENGLISH | ESPAÑOL | FRANÇAIS | РУССКИЙ

שליחת לימוד יומי בדואר אלקטרוני. הפצת לוחות לימוד יומיים. עשה לך רב. תיאום חברות

שתי הלכות ביום

SHEVY HALACHOT BEYOM

לימוד יומי בדואר אלקטרוני

